U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Elišky Cihlářové a JUDr. Jiřího Vyvadila v právní věci stěžovatelky **T. O.**, za účasti **Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 16. 12. 2004, č. j. 59 Az 159/2004 - 17,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á.**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou u Krajského soudu v Ostravě se stěžovatelka domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí, kterým bylo zastaveno řízení o žalobě proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 11. 8. 2004, č. j. OAM-2465/VL-19-11-2004, jímž byla zamítnuta žádost stěžovatelky o udělení azylu jako zjevně nedůvodná dle ust. § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, neboť stěžovatelka vzala svoji žalobu v plném rozsahu zpět.

Z předloženého soudního spisu vyplývá, že shora označené usnesení krajského soudu bylo z důvodu, že stěžovatelka nebyla na jí uvedené adrese zastižena, uloženo dne 23. 12. 2004 u držitele poštovní licence (na poště). Při pokusu o doručení byla stěžovatelka v souladu s ust. § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v návaznosti na ust. § 46 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění platném pro projednávanou věc, vyrozuměna o tom, že si má uloženou písemnost vyzvednout a poučena, že nevyzvedne-li si zásilku do tří dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Za den doručení je tedy považováno pondělí 27. 12. 2004.

Podle ust. § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Dle ust. § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Dle odst. 3 citovaného ustanovení připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den.

Vzhledem k okolnosti, že dnem, který určil počátek běhu předmětné lhůty, bylo pondělí 27. 12. 2004 a jednalo se lhůtu dvoutýdenní, posledním dnem pro podání kasační stížnosti bylo opět pondělí, a to 10. 1. 2005. Kasační stížnost však byla osobně doručena Krajskému soudu v Ostravě až dne 21. 1. 2005. Na tomto faktu nemůže nic změnit ani okolnost, že stěžovatelka předmětné usnesení převzala dne 3. 1. 2005, neboť se tak stalo až po uplynutí zákonem stanovené lhůty.

Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán opožděně.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a ust. § 120 s. ř. s. předmětnou kasační stížnost odmítl, neboť lhůta pro její podání byla zmeškána.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. března 2005

JUDr. Radan Malík
předseda senátu